

community

The New Apostolic Church around the world

04/2017/LT

2017-ųjų Sekminės Vienoje (Austrija)

Redakcijos skiltis:
skelbti Jo šlovę

Sekminių pamaldos:
Šventosios Dvasios
dovanos poveikis

Bažnyčios mokymas:
mirusiųjų pasaulis

New Apostolic Church
International

Skelbti Jo šlovę

Mieli tikėjimo broliai ir seserys,

metų šūkis „Garbė Dievui, mūsų Tėvui“ lydi mus ištisus metus – tiksliau, visą mūsų gyvenimą. Krikščionio užduotis, o tuo pačiu ir poreikis, yra vėl ir vėl atpažinti dieviškojo Kūrinio mastą, Dievui už tai dėkoti ir Jį šlovinti.

Kai viską, kas egzistuoja, atpažįstame kaip Kūrinį, iš šio gilaus suvokimo trokštame dėkoti ir šlovinti Dievą – Kūrėją. Tuomet atsiranda ir trečioji užduotis: skelbti Jo šlovę.

O kaip mes tai darome savo gyvenime?

Pirmiausia elgiamės kaip dera Dievo vaikui. Paviėšinkime tai, ką atpažinome ir už ką esame dėkingi.

- Mes atleidžiame artimajam – nes Dievas mums atleidžia.
- Mes meldžiame išganymo – visiems žmonėms, netgi tiems, kurie mus įskaudino.
- Mes esame kupini pasitikėjimo – nes žinome, kad Dievui niekas negali sutrukdyti suteikti mums savo Karalystę.
- Mes tobulėjame – Dievas suteikė mums gyvybę, kuri turi skleistis.
- Mes prisidedame prie vienybės – nes žinome, kad visi žmonės turi tik vieną Dievą ir Tėvą.

Nuotrauka: Tarpautinė NAB

- Mes sutelkiame savo dėmesį – į amžinąjį gyvenimą, į Dievo palikimą. Tai yra svarbiausia mūsų gyvenime.

Jei kiekvienas veiks šioje dvasioje, iš to išaugs palaima – mums patiems ir mūsų artimajam.

Širdingi linkėjimai, Jūsų

Jean-Luc Schneider

Šventosios Dvasios dovanos poveikis

2000 pamaldų dalyvių Vienos koncertų salėje (Austrija) ir keli šimtai tūkstančių klausytojų bendruomenėse visame pasaulyje: pamaldos buvo transliuojamos į visus žemynus.

Nuotrauka: Oliver Rütten

Mieli broliai ir seserys, šiai Sekminių šventei, kaip ir įprasta, girdėsime skaitymą iš Biblijos. Šiandien bus ištrauka iš Pauliaus laiško romiečiams.

Skaitinys iš laiško romiečiams 8,9–11;14–17:

„Jūs nesate kūniški, bet dvasiški, jei tik Dievo Dvasia gyvena jumyse. O kas neturi Kristaus Dvasios, tas nėra Jo. Jeigu Kristus yra jumyse, tai kūnas, tiesa, marus dėl nuodėmės, bet dvasia – gyva dėl teismo. Jei jumyse gyvena Dvasia to, kuris Jėzų prikėlė iš numirusių, tai Jis – prikėlęs iš numirusių Kristų Jėzų – atgaivins ir jūsų mirtinguosius kūnus savo Dvasia, gyvenančia jumyse. [...] Visi, vedami Dievo Dvasios, yra Dievo vaikai. Jūs gi esate

Apaštalų darbų knyga 2,4

*„Visi pasidarė pilni Šventosios Dvasios
ir pradėjo kalbėti kitomis kalbomis, kaip
Dvasia jiems davė prabilti.“*

gavę ne vergystės dvasią, kad ir vėl turėtumėte bijoti, bet gavote įvaikystės Dvasią, kurioje šaukiame: „Aba, Tėve!“ Ir pati Dvasia liudija mūsų dvasiai, kad esame Dievo vaikai. O jei esame vaikai, tai ir įpėdiniai. Mes Dievo įpėdiniai ir Kristaus bendraįpėdiniai, jeigu su Juo kenčiame, kad su Juo būtume pagerbti.“

Mieli broliai ir seserys, šiandien mes švenčiame šventę, kuri mums labai svarbi. Sekminių šventė yra Kristaus bažnyčios gimimo šventė. Mes žinome, kad Sekminių dieną apaštalai ir visi mokiniai susirinkę kartu, buvo pripildyti Šventosios Dvasios. Tai buvo išpildymas pažado, kurį Jėzus jiems buvo davęs. Šventoji Dvasia nusileido ant jų ir tuomet jie pradėjo kalbėti skirtingomis kalbomis, kad galėtų skelbti Evangeliją daugybei žydų iš skirtingų pasaulio pusių.

Žmonės, kurie vėliau įtikėjo Jėzumi Kristumi, Šventosios Dvasios dovaną priėmė per apaštalų rankų uždėjimą bei maldą. Biblija mini keletą atvejų, kai kartu su Šventąja Dvasia buvo perduotos ir kitos dovanos. Vieni prakalbo skirtingomis kalbomis, kiti gavo ligonių gydymo dovaną, dar kiti – pranašavimo dovaną. Dievas tuo norėjo parodyti, kad Jo apaštalai yra Jėzaus pasiųstieji. Šie ženklai turėjo stiprinti tikėjimą apaštalų pasiuntimu. Apaštalo Pauliaus išmintis atskleidė, kad šios dovanos nėra išganymo atitikmuo. Išganymui lemiamą reikšmę turi atgimimas iš vandens ir iš Dvasios bei naujos būtybės vystymasis Jėzuje Kristuje, ne dovanos yra svarbiausia.

Kaip Naujosios apaštalų bažnyčios krikščionys mes tikime, kad priėmėme Šventosios Dvasios dovaną per apaštalo rankų uždėjimą bei maldą. Tai yra tvirta mūsų tikėjimo sudėtinė dalis ir ji yra išreikšta mūsų tikėjimo 8 straipsnyje.

Per Šventąjį Paženklimą gavome Šventosios Dvasios dovaną, o tuo pačiu ir Dievo įvaikystę. Tai nereiškia, kad kiti žmonės negali būti Dievo vaikais. Dievas yra visų žmonių Tėvas, nes Jis juos sukūrė. Kiekvienas krikščionis gali Dieve atpažinti savo dangiškąjį Tėvą, kurį Jis myli, kuris juo rūpinasi ir kuris dovanoja jam išganymą. Taigi, laikykime toli nuo savęs mintį, kad tik mes esame Dievo vaikai, o kiti ne. Ši sąvoka „Dievo įvaikystė“ siejasi su kai kuo ypatingu: ypatingu ryšiu su Dievu ir ypatingu pašaukimu. Su Šventosios Dvasios dovana mums buvo iškelta sąlyga, tapti pirmuonimis ir kaip pirmuonys įžengti į Dievo Karalystę, kad ten būtume Dievo ir Kristaus paveldėtojai. Tokia yra Dievo įvaikystės reikšmė. Esame pakviesti

tapti pirmuonimis, pirmiems įžengti į Dievo Karalystę. Turėtų būti aišku, kad kur yra pirmieji, yra ir tie, kurie eina iš paskos. Dievas trokšta padovanoti savo bendrystę Naujajame Kūrinyje visiems žmonėms. Paprasčiausiai norėjau tai dar kartą pabrėžti.

Mes tvirtai tikime Šventuoju Paženkliniu, tikime, kad gavome Šventosios Dvasios dovaną. Mieli broliai ir seserys, man labai rūpi šiandien dirbti tikėjimo stiprinimo atžvilgiu, kad toliau tvirtai tikėtume Šventosios Dvasios dovanos priėmimu per Šventąjį Paženklimą, nes būtent šis tikėjimas yra būtina sąlyga tam, kad Šventosios Dvasios dovana galėtų skleisti savo poveikį. Jei atsitiktų taip, kad šis tikėjimas sumažėtų, Šventosios Dvasios dovanos poveikis gali būti nebe toks veiksmingas. Todėl yra svarbu, kad tvirtai tikėtume Šventuoju Paženkliniu.

Tikėjimas yra būtina sąlyga, kad Šventosios Dvasios dovanos poveikis galėtų skleistis.

Kaip veikia Šventosios Dvasios dovana? Paulius apie tai rašė: ten, kur yra tikima Šventosios Dvasios dovana, atsiduodama Šventosios Dvasios vedimui, ji turi ką pasakyti mūsų širdyje.

Tada Dievo Dvasia mums sako: tu esi Dievo vaikas, tu turi Tėvą, kuris tave myli, tu turi Tėvą, kuris tave pirmą įves į Dangaus Karalystę. Kas leidžiasi vedamas Dvasios, tas kalba kaip Paulius „Aba, Tėve“. Tai reiškia, jis tiki, kad Tėvas juo pasirūpins, kaip pasirūpino savo Sūnumi, kai Jis buvo žemėje. Tėvas pasirūpino tuo, kad Jėzus Kristus įvykdytų Jo pavedimą ir sugrįžtų į bendrystę su Dievu.

Mes taip pat sakome „Aba, Tėve“: Tu, visagali, esi mano Tėvas. Tu pasirūpinsi, kad viskas būtų gerai ir aš galėsiu turėti amžinąją bendrystę su Tavimi. Šventoji Dvasia mūsų dvasiai sako: būk rami, tavo Tėvas pasirūpina tavimi. Tai suteikia mums brandumą, ypatingą jausmą, kuris yra paremtas tikėjimu.

Paulius sako: „Ir vargstame, darbuodamiesi savo rankomis. Keikiami mes laiminame, persekiojami ištveriamė“ (1 Kor 4,12). Šis brandumas, kurio šiais laikais taip trūksta, yra Šventosios Dvasios dovanos poveikis. Tėvas yra čia, Jis rūpinasi tavimi. Tai yra pirminis Šventosios Dvasios dovanos poveikis. Kas turi šią dovaną, tuo tiki ir leidžiasi įtakojamas, bus atvestas į Dievo šlovės pažinimą. Per Šventąjį Dvasią jam bus apreikšta Dievo šlovė. Kas galėjo atpažinti Dievo šlovę praeityje, atpažįsta dabartyje ir atpažins ateityje, tas gali kalbėti kitomis kalbomis. Tas gali atpažinti, kaip Dievas veikė praeityje. Jis nebesifokusuoja į tai, ką žmonės jam padarė praeityje. Jis taip pat daug

nekalba apie tai, ką pats yra pasiekęs. Atpažinęs Dievo šlovę, jis žino: Dievas padarė man didžius dalykus, dėjuokimės ir būkime linksmi. Jis yra kupinas dėkingumo, kadangi jis atpažino praeityje Dievo veikimą jo atžvilgiu. Ten, kur gali skleisti Šventosios Dvasios dovana, atsiranda dėkingumas.

Tas, kuriame gali skleisti Šventosios Dvasios dovana, gali atpažinti šiandienos pavojus. Tas gerai žino, kad didžiausias pavojus yra įvykiai, išbandymai, kurie atitolina nuo Dievo. Jo prioritetas: nesvarbu, ką bepatirčiau, nenoriu būti atskirtas nuo Dievo! Nenoriu nė per žingsnį atitolinti nuo Jėzaus. Toks yra prioritetas. Todėl jis visai kitaip vertina šiandienos pavojus. Jo rūpestis yra likti bendrystėje su Dievu ir ją dar labiau gilinti. Tada atsiranda budrumas, Šventosios Dvasios dvanos poveikis.

Kas leidžiasi vedamas Dvasios, stengiasi dėl Dievo šlovės ateityje, tas yra kupinas džiaugsmo. Jis žino, kas jo laukia. Jis žino, kas įvyks ir tuo džiaugiasi. Tai yra visai kita kalba, negu ta, kurią girdime aplinkui.

Dėkingumas už praeitį, budrumas šiandieną ir džiaugsmas dėl ateities – kur daugiau galime tai rasti?

Paulius aiškiai įvardino, kad su Šventosios Dvasios dovana Dievo meilė buvo išlieta mūsų širdyse, kitaip sakant, gebėjimas mylėti taip, kaip Jėzus Kristus. Žinoma, tai priklauso nuo mūsų valios, nes esame laisvi žmonės. Jei tu nori, tu gali. Tokia yra žinia. Su Šventosios Dvasios dovana tu gavai gebėjimą mylėti kaip Jėzus Kristus. Dabar visas priklauso nuo tavo valios.

Ši meilė veikia. Be to, ji įtakoja, kad mes stengtumės skelbti išganymą kitiems. Kadangi mylime kitą, norime, kad ir jis kaip galima greičiau būtų bendrystėje su Dievu.

Mes norime dalintis su juo didžiausiu turtu – Jėzumi Kristumi. Tam norime kalbėti jo kalba, kaip tai darė mokiniai Sekminių dieną. Dievas, suteikdamas jiems dvaną, suteikė galimybę skelbti Evangeliją kitomis kalbomis, kalba tų, kurie

buvo atvykę į Jeruzalę.

Mieli broliai ir seserys, norėčiau pabrėžti esmę: skelbkime Evangeliją mūsų artimajam, kalbėdami jo kalba – ne mūsų. Tai neturi nieko bendro su anglų, prancūzų, ispanų, rusų ar vokiečių kalba. Mes turime didį pavyzdį, tai yra Dievo Sūnus. Jis norėjo žmonėms skelbti džiugią Žinią. Jis tai darė

*Dėkingumas už praeitį,
budrumas šiandieną ir
džiaugsmas dėl ateities.*

Patarnavimui buvo pakviesti krašto apaštalas iš Vokietijos Bernd Koberstein (kairėje) ir krašto apaštalas iš pietinės Afrikos John L. Kriel (dešinėje)

Dar vienas labai svarbus punktas: trokštame, kad ir ateinanti karta, mūsų vaikai, mūsų jaunuoliai patirtų išganyimą. Mūsų vaikai dažniausiai paženklinami, kai yra dar visai maži. Tuomet tai yra mūsų tikėjimo įsitikinimas, kad mūsų vaikas Paženklinimo metu gavo Šventosios Dvasios dovaną. Tačiau visi žinome, kad tuo darbas nesibaigia. Kad Šventoji Dvasia galėtų skleisti savo dovaną, turi augti mūsų vaiko, jaunuolio tikėjimas. Jis turi tikėti, kad priėmė Šventosios Dvasios dovaną ir kad tai yra kažkas vienintelio bei nuostabaus. O čia ir yra problema.

ne iš dangaus. Jis tapo žmogumi ir dalinosi žmogaus dalia, Jis gyveno taip, kaip gyvena žmonės, kentėjo taip, kaip ir jie, dalinosi su jais viskuo, buvo šalia jų. Jis galėjo kalbėti jų kalba, nes tapo toks kaip jie, būtent tikru žmogumi.

Kad išmoktume kalbą, pirmiausia turime klausytis. Šiandien žmonės tai visai yra pamiršę. Visi nori tik kalbėti. Bet mes norime daugiau. Mes ne tik norime klausytis savo artimojo. Mes norime užjausti aplink mus supančius žmones, nuoširdžiai dalintis jų baimėmis, kančia ar džiaugsmu, kad šis pajauštų: aš jam rūpiu. Ši užuojauta atvers jo širdį ir jis taps imlus mūsų perduodamai Žiniai, džiugiai Žiniai: Dievas myli tave, Jis trokšta tave išganyti. Mes atradome Jėzų Kristų, eik su mumis, Jis yra ir dėl tavęs! Šis užuojautos etapas yra be galo svarbus. Kalbėkime artimojo kalba, nes išganyimą norime dalintis su juo kartu.

Dalis mūsų vaikų, jaunuolių mąsto taip: taip, mes priklausome Naujajai apaštalų bažnyčiai. Tačiau ne visada yra tikėjimas Šventosios Dvasios dovana ir dalis mūsų jaunimo po konfirmacijos pasitraukia, nes neatpažino šios dovanos vertės. Mili broliai ir seserys, čia reikia mūsų pagalbos.

Kaip mes galėtume jų kalba paaiškinti, kokia svarbi ir veiksminga yra Šventosios Dvasios dovana, kurią jie turi?

Nieko nepadės, jei keiksime šiuos laikus bei pasaulį ir jiems aiškinsime, koks blogas gyvenimas šioje žemėje – tačiau jei tu liksi Naujosios apaštalų bažnyčios tikinčiuoju, viso to blogio išvengsi! Visiškai nepadės, jei piešime jiems apokaliptinę ateitį ir sakysime: jei neliksi ištikimas, patirsi

labai blogų dalykų. Nepadės jiems ir elgesio kodekso aiškinimas: tu turi elgtis taip ir taip, o to negali daryti... Tai tikrai nėra jų kalba. Nesu tikras, ar tai kada nors galėjo būti kieno nors kalba, bet palikime tai. Mes kalbame apie dabartį. Su krašto apaštalais ir apaštalais labai daug galvojame apie tai, kaip galėtume skelbti Evangeliją mūsų vaikams jų kalba. Kaip galėtume jiems paaiškinti, kad Šventosios Dvasios dovana yra labai svarbi? Sugrįšiu prie to, kas buvo pasakyta. Jiems reikia perduoti, kad dėka Šventosios Dvasios dovanos poveikio jie gali subręsti, viduje tapti stipriais. Jie nebūtinai turės geresnį gyvenimą ir bus apsaugoti nuo visokio blogio. Jie, kaip ir mes, turės daug ką išverti. Tačiau jų gyvenimas pasikeis, nes jie turi ramybę iš tikėjimo ir yra stiprūs viduje. Tai motyvuoja mūsų jaunimą. Jei mes galėtume jiems paaiškinti, kad su Šventosios Dvasios dovana jie turi galimybę, gebėjimą visus mylėti be išlygų, be sąlygų, jie tik turi to norėti, tai motyvuoja jaunimą, esu įsitikinęs. Juos motyvuotų, jei paaiškintume, kad per Šventosios Dvasios dovaną jie turi galimybę, veikti kartu su Jėzumi Kristumi ir prisidėti prie to, kad visi žmonės rastų išganymą pas Jėzų Kristų. Tu esi reikalingas ir mes kviečiame tave prisidėti prie žmonių išganymo, tu gali daugeliui būti palaima.

Tokiu būdu norime priartinti Evangeliją, džiugią Žinią jaunimui, vaikams. Bet pamokslavimas ir vąpėjimas

nepadės, tai nieko neįtikins. Mes turime parodyti tai savo pavyzdžiu! Ar mūsų vaikai pastebi – ir čia aš atsigrėžiu į save – kad mumyse yra branda ir ramumas iš tikėjimo? Ar jaunuoliai mato, kad mes iš tiesų galime visus mylėti, jei tik to norime? Ar jie gali pajauti, kad mes turime poreikį siūlyti kitam išganymo galimybę ir kad turime troškimą, jog visi žmonės rastų kelią pas Jėzų Kristų? Tokia yra mūsų užduotis visame pasaulyje. Žinoma, kiekvienas žmogus, ar tai būtų suaugęs, ar vaikas, ar jaunuolis, yra laisvas žmogus, galintis apsispręsti už ar prieš Jėzų. Mes negalime ir nenorime nieko versti, tai neatitiktų Dievo valios. Tačiau nenorime pasilengvinti sau gyvenimo ir sakyti, kad šis laikmetis bei santykiai yra būtent tokie! Santykiai ir laikmetis negali būti pasiteisinimas mums ir jokia būdu nesumažina mūsų atsakomybės.

Todėl yra labai svarbu, kad pirmiausia stiprintume tikėjimą Šventuoju Paženklinimu ir dirbtume šia linkme. Taip, mes turime Šventosios Dvasios dovaną. Su šia dovana galiu tarti, „Aba, mielas Tėve, aš pasitikiu Tavimi!“ Galite mane plūsti, aš jus laiminsiu, persekios mane, aš kentėsiu. Taip, aš noriu dar daugiau mylėti ir aš galiu tai. Taip, aš galiu džiaugtis ateitimi, taip aš noriu būti įrankiu Dievo rankose. Jei tai matosi mumyse, jei mes rodome pavyzdį, tuomet galime prisidėti prie to, kad vaikų, jaunuolių tikėjimas

Šventosios Vakarienės šventimui krašto apaštalas Markus Fehlbaum atidengia indus

Paženklintu būtu sustiprintas. Tada jie galės patirti Šventosios Dvasios dovanos poveikį padaugintai.

Po krašto apaštalų patarnavimų vyriausiasis apaštalas pasakė: dabar norime švęsti Šventąją Vakarienę, tam pasiruošti ir pažvelgti į savo vidų. Čia nekalbama apie tai, jog norime sukelti kažkam sąžinės priekaištus. Aš tik noriu paklausti: ką tu padarei su Šventosios Dvasios dovana, ar ši dovana galėjo pilnai atsiskleisti? – Mielas Dieve, aš vis tik galėjau labiau pasistengti, suteik man malonę, suteik galimybę pradėti viską iš pradžių!

Esu įsitikinęs, kas su tokia nuostata stos prieš Viešpatį, patirs malonę ir gaus naują pradžią. Šventoji Vakarienė taip pat yra dėkingumo šventė. Taigi, išreikškime šiandien šį dėkingumą Dievo, Šventosios Dvasios atžvilgiu! Visuomet yra sudėtinga įsivaizduoti Šventąją Dvasią. Tėvų yra lengviau įsivaizduoti. Kūrėjas yra konkretu ir tėvišką pavidalą yra lengviau įsivaizduoti. Dievo Sūnų konkrečiai matome Jėzuje Kristuje. Iš to galima susidaryti vaizdą. Bet kaip turėtume įsivaizduoti Šventąją Dvasią? Mums juk reikia vaizdinių.

Dievą galime atpažinti iš Jo veikimo. Šventosios Dvasios veikimą taip pat galime atpažinti. Be Dievo, Šventosios Dvasios veikimo, girdėtume tik paprastus pranešimus nuo altoriaus, o ne Dievo Žodį. Tai suvokiame labai konkrečiai. Kas būtume mes, jei girdėtume tik pranešimus ir pamokslus, o ne Dievo Žodį? Be Šventosios Dvasios veikimo mes galėtume kartu švęsti Šventąją Vakarienę, bet tai būtų ne Kristaus kūnas ir kraujas, o tik atminimo šventė. Tačiau kadangi Dievas, Šventoji Dvasia veikia, mes galime švęsti Šventąją Vakarienę ir turėti bendrystę su Jėzumi Kristumi. Kadangi turime Šventosios Dvasios dovaną, Šventoji Dvasia gali iš mūsų kurti naują būtybę. Ji gali mus įvesti į amžinąją bendrystę su Dievu. Net jei negalime jos įsivaizduoti – iš širdies esame dėkingi už Dievo Dvasios veikimą.

Ateikime kartu pas Dievą su troškimu: Viešpatie, noriu dar labiau prisidėti prie to, kad ir mano artimasis mylėtų Jėzų Kristų. Viešpatie, leisk man prisidėti prie to, kad ateinanti karta atpažintų ir patirtų Šventosios Dvasios veikimą. Aš neturiu strategijos, krašto apaštalai taip pat ne, ką reiktų daryti ateityje, kad visi jaunuoliai po konfirmacijos išliktų ištikimi. Iš žmogiškos pozicijos neįmanoma to suplanuoti. Tai gali tik Dievas, Jis gali įtakoti, kad žmonės įtikėtų ir išliktų ištikimi.

Jei mes visi tokia dideliame rate to trokštame, mielas Dieve, padėk mums, mes norime daryti tai, ką galime, kad ateinanti karta išlaikytų tai, ką esi jiems davęs, Dieve, nepraeik pro šalį ir atkreipk dėmesį! Dievas mums padės! Turėkime tam valios!

ESMINĖS MINTYS

Mes tikime Dievo įvaikyste. Atpažįstame Šventosios Dvasios dovanos veikimą mumyse iš

- mūsų pasitikėjimo Dievu,
- mūsų sielos pusiausvyros,
- mūsų kalbos
- mūsų užuojautos.

Tikroji paguoda: tikėjimas, o ne ženklai

Tikėjimas mirusiųjų pasauliu priklauso prie Naujosios apaštalybų bažnyčios tikėjimo kertinių dalykų. Tuo neabejoja vyriausiasis apaštalas Jean-Luc Schneider. Tačiau jis ragina šiuo atžvilgiu elgtis atsargiai ir blaiviai.

Nuotrauka: Oliver Rütten

„Neseniai perskaitęs labai nustebau, kad vis daugiau krikščionių pripažįsta tikintys Jėzumi Kristumi, bet mirusiųjų pasauliu – ne. Kai kurie kiti mano, kad sakramentų priėmimas yra įmanomas tik kūnui; jų požiūriu nuo kūno atskirta siela gali laukti tik mirusiųjų prikėlimo. Paskutiniojo teismo dieną prisikėlę mirusieji galės įžengti į Dievo Karalystę, jei Dievas juos priims.

Mes tikime, kad žmogus po kūniškos mirties gyvena toliau: jo siela ir dvasia nemiršta, tokiu būdu jo asmenybė gyvena

toliau. Anapus žmogus gali apsispręsti už arba prieš Dievą. Būtent šis apsisprendimas atveria jam kelią į sakramentus – net jei jo kūno jau nebėra.

Tik vienas Dievas žino sielas, kurios turi tikėjimą, įgalinantį priimti išganančius veiksmus. Šios sielos pamaldų mirusiesiems metu yra krikštijamos arba ženklinamos Šventąja Dvasia. Savo maldomis mes negalime jų išganyti – tai gali tik Jėzus –, tačiau mes galime jiems parodyti savo meilę. Mūsų maldos yra užtarimas prieš Dievą, kuris jas ir kviečia.

Mirusiųjų pasaulio atžvilgiu norime atsargiai ir blaiviai elgtis. Tikėjimo broliai ir seserys kartais pasakoja apie sapnus ar vizijas, susijusias su anapusiniu pasauliu. Tokios patirtys yra išskirtinai išgyvenimai žmonių, kuriuos tai palietė, todėl negalima to suabsoliutinti. Jokiu būdu negalima to išskirti į neginčijamos tiesos lygmenį. Vienas pavyzdys: neseniai man du asmenys iš skirtingų kraštų pasakojo, kad jie abu „matė“ tą patį neseniai mirusį pažįstamą žmogų. Vienam iš jų šis miręs žmogus liudijo apie džiaugsmą būti išganytam; kitam

po kelių savaitių sakė, kad jam būtinai reikia pagalbos... Kuo tada tikėti?

Galiu suprasti, kad vienas ar kitas nori atrasti nusiramimą, žinodamas apie jam artimo mirusio žmogaus dalią anapus, tačiau aš nemanau, kad tam tikras gautas „ženklas“ galėtų būti geras paguodos šaltinis. Tikroji paguoda ateina iš tikėjimo Dievo meile ir iš pasitikėjimo ja. Mūsų užduotis yra pasidalinti kančia tų, kurie yra išbandomi, melstis kartu su jais ir stiprinti jų tikėjimą bei pasitikėjimą Dievu.

Leidykla

Leidėjas: Jean-Luc Schneider, Überlandstrasse 243, 8051 Ciurichas/Šveicarija

Leidykla Friedrich Bischoff GmbH, Frankfurter Str. 233, 63263 Noi-Izenburgas/Vokietija

Redaktorius: Peter Johanning

Mirusiųjų pasaulis – esminiai dalykai

Kalbant apie mirusiuosius, Naujosios apaštaly bažnyčios tikėjimas skiriasi nuo visų kitų krikščionių. Kodėl taip yra? Ir kuo tai paremta? – Paaiškinimai mokymui apie mirusiųjų pasaulį.

„Mirusiųjų pasaulis“ apima viską, kas yra susiję su mirusiais. Siauresne prasme norime pakalbėti apie mūsų praktiką, ne tik melstis už mirusiuosius, bet ir aukoti jiems sakramentus per apaštalus. Pagrindinė sąlyga tam pirmiausia yra tikėjimas gyvenimu po mirties. Sielos nemirtingumas priklauso prie pagrindinių mūsų tikėjimo nuostatų.

Toliau dar priklauso įsivaizdavimas, kad sielų būseną anapus iš esmės galima pakeisti; taigi, kad išganymą galima gauti ir po kūniškos mirties. Ši teiginį, kad Dievas nenutraukia santykio su žmogumi ir po mirties, galima išvesti iš Evangelijos mokymo.

Katekizmas tuo klausimu pažymi: „Naujosios apaštaly bažnyčios krikščionys užtaria mirusiuosius: jie prašo Viešpaties, kad Jis padėtų sieloms, kurios nužengė į amžinybę neišganytos.“ (9.6.1 skyrius)

Nekrikštyto vaiko mirtis

Praktiką, kai gyvas žmogus atstovauja mirusįjį, kad šis galėtų priimti sakramentus, pirmiausia panaudojo apaštalas Friedrich Wilhelm Schwartz (1815–1895). Pradžiai šiam veiksmui buvo konkretus atvejis anuometinėje Amsterdamo bendruomenėje. 1872 metais mirė nekrikštytas vaikas ar gimė negyvas, tėvai rūpinosi dėl savo vaiko išganymo. Buvo daug apmąstymų, ar – ir jei taip, tai kaip – mirusiam vaikui gali būti aukojami sakramentai. Apaštalas Schwartz, kuriam buvo keliamas šis klausimas, ilgesnį laiką analizavo 1-ąjį laišką korintiečiams 15, 29. Sąryšyje su šiuo atveju, taip vėliau buvo skelbiama, jis suvokė paslaptingo sakinio iš 1-ojo laiško korintiečiams esmę.

1. Korintiečiams 15,29 tapo vienu iš biblijinių įrodymų, kad galima mirusįjį krikštyti ir suteikti jam Šventąjį Paženklinimą. 80-aisiais 19-o amžiaus metais buvo pradėta mirusiesiems aukoti ir Šventojo Vakarienė.

Kuris mirusysis turėtų būti pakrikštytas ar paženklintas, pradžioje buvo sprendžiama vizijų ir pranašišku ženklu pagalba. Iki 20-ųjų 20-o amžiaus metų buvo krikštijamas ir ženklinamas tik vardu įvardytas mirusysis.

Vėliau tos tradicijos buvo atsisakyta, nes niekas nežino, kuriai sielai anapus Dievas suteikė Krikšto ar Šventojo Paženklinimo sakramentą.

Ankščiau pamaldos mirusiesiems vykdavo antrąją Kalėdų dieną. Vyriausiasis apaštalas Bischoff 1954 metais paskelbė, kad kiekvieną sekmadienį mirusiesiems yra prieinama Šventoji Vakarienė. Nuo 1954-ųjų metų tris kart metuose vyksta pamaldos, kuriose mirusiesiems aukojami Šventas Krikštas ir Šventasis Paženklinimas.

Nuorodos Šventajame Rašte

Kadangi mūsų tikėjimas ir praktika mirusiųjų atžvilgiu skiriasi nuo kitų krikščionių, atsiranda būtinybė juos bent jau elementariai paaiškinti.

Pirmiausia paklauskime, kokių nuorodų apie sakramentų aukojimą mirusiesiems yra Naujajame Testamente.

Pirmiausia Paulius pasakoja 1-ame laiške korintiečiams apie Korinte egzistuojantį paprotį, krikštytis už mirusįjį. Paulius kalba apie šią praktiką diskusijoje su Prisikėlimo neigėjais. Taigi, jam čia svarbus ne pasiteisinimas dėl sakramentų mirusiesiems. Atrodo, kad tai buvo bendra ir neproblematiška praktika. Paulius rašo (1. Korintiečiams 15, 29): „Antra vertus, ką tikisi laimėti tie, kurie krikštijasi vietoj mirusiųjų? Jei iš viso mirusieji nebus prikelti, tai kam gi jie krikštijasi už juos?“

1-as laiškas korintiečiams, kuris parašytas 54 metais po Kristaus, yra anksčiausias šio papročio liudijimas. Antrasis liudijimas laiko atžvilgiu yra daug vėlesnis, jis užrašytas

Nuotrauka: Daniel Rudolph

„Jėzus Kristus yra mirusiųjų ir gyvųjų Viešpats; Jo Evangelija vienodai galioja visiems“

1-ame Petro laiške 90 metais po Kristaus. 1. Petro 3, 19 nėra įrodymo, kad mirusieji priėmė sakramentus, bet jame minimas Kristaus nužengimas į „mirusiųjų karalystę“ po nukryžiuavimo, kaip skelbiama apaštaly: „Nužengęs žemyn, jis tąja Dvasia skelbė kalėjime esančioms dvasioms, kurios kadaise buvo neklusnios, kai Nojaus dienomis Dievo kantrybė laukė, bestatant arką, kuria nedaugelis, tai yra aštuoni asmenys, buvo išgelbėti vandeniui [...]“ Į tą patį kontekstą atsižvelgiama dar kartą 1. Petro 4,6, kai sakoma, „buvo paskelbta Evangelija net mirusiems“.

Ištrauka iš 1-ojo laiško korintiečiams išprovokavo daugiausiai apmąstymų. Kai kurie Biblijos tyrinėtojai priėmė prielaidą, kad mirusiųjų Krikštas yra praktika, vykusi už krikščioniškos bendruomenės ribų. Vėlesniame komentare dėl 1-ojo laiško korintiečiams šis faktas vertinamas jau kitaip ir teigiama, „kad mirusiųjų Krikštas korintiečių bendruomenėje (galbūt ir kitose Pauliaus bendruomenėse) buvo savaime suprantama praktika, kurią praktikavo net ir grupė Prisikėlimo neigėjų.“

Bažnyčia po Kristaus apaštaly veikimo nepalankiai žiūrėjo į sakramentų aukojimą gyviesiems vietoj mirusiųjų. Ji uždraudė mirusiųjų Krikštą 397 metais trečiojo Kartacheno taryboje.

Atnaujinimas ir tolesnis vystymasis

Kol katalikiškos-apaštališkos bendruomenės apaštalai orientavosi į senosios bažnyčios tradiciją ir katalikų bei ortodoksų paprotį paprasčiausiai užtarti mirusįjį, naujos apaštališkos krypties, kuri susikūrė 1863 metais, apaštalai žengė tolimesnius esminius žingsnius šiuo požiūriu. Jie sugrįžo prie minėtųjų Šventojo Rašto teiginių, kurie – ypač jei turime galvoje aukščiau cituotus analizavimus – kvietė atnaujinimui ir tolimesniam vystymuisi. Tai įvyko per paskutiniuosius 140 metų.

Mirusiųjų pasaulio atžvilgiu centrinis dalykas yra vien tik tikėjimas universalia Dievo išganymo valia, kuri vienodai liečia gyvuosius ir mirusiuosius. Naujosios apaštaly bažnyčios katekizmas (9.6.3 skyrius) aiškiai kalba apie tai: „Jėzus Kristus yra mirusiųjų ir gyvųjų Viešpats; Jo Evangelija vienodai galioja visiems. Dievo valia yra padedama visiems žmonėms (1. Timotiejui 2, 4-6; Jono 3, 16), tai reiškia, kad Dievo išganymo valia yra universalė. Išganymas aukojamas per maldą, nuodėmių atleidimą ir sakramentus. Visa tai skiriama ir mirusiesiems. Jiems, kaip ir gyviesiems, galioja tai, jog tikėjimas Jėzumi Kristumi yra būtinas, norint būti išganytiems. Išganymas vyksta tik per Jėzų Kristų.“

PAMESTA DRACHMA

(LUKO 15,8–10)

Rašto aiškintojai piktinasi Jėzumi, nes Jis bendrauja su muitininkais ir kitais nusidėjėliais. Jis netgi valgo kartu su jais, nors pagal žydų įstatymą jie yra nešvarūs. Atsakydamas į Rašto aiškintojų priekaištus, Jėzus pasakoja keletą palyginimų. Vienas iš jų yra palyginimas apie pamestą drachmą.

„Viena moteris turi dešimt drachmų ir vieną pameta. Ji labai nusimena.

Kaip ji elgsis?“ – Rašto aiškintojai klausosi susidomėję. – Jėzus tęsia:

„Ar ji neužsidega žiburio, nešluoja namų ir rūpestingai neieško, kol suranda?“ – Klausytojai linksi. Jie pasielgtų taip pat.

Tačiau istorija tęsiasi toliau:

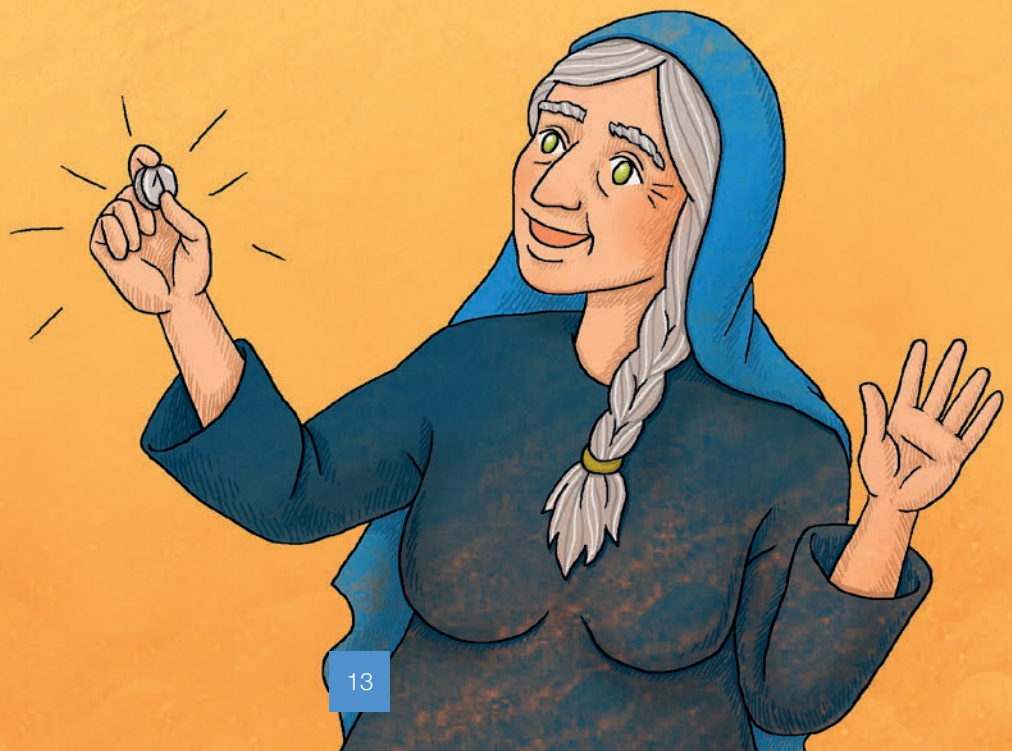

„Radusi ji susivadina drauges bei kaimynės ir sako: 'Džiaukitės su manimi, nes radau drachmą, kurią buvau pametusi.'“

Jėzus sako Rašto aiškintojams:
„Šitaip džiaugiasi Dievo angelai dėl vieno atsivertusio nusidėjėlio.“

Palestinoje monetos atsiranda tik 8 amžiuje prieš Kristų. Jų vertė priklauso nuo svorio ir metalo. Tik nuo 6 amžiaus prieš Kristų atsiranda įspaustos monetos su nustatyta verte. Jėzaus laikais Izraelyje buvo trys skirtingos valiutos. Kadangi Palestina priklausė Romos imperijai, joje buvo romėniškos monetos, pavyzdžiui dinarai. Tai buvo imperatoriaus, kuris ir buvo atvaizduotas monetoje, pinigai. Tačiau Palestina priklausė ir Sirijos provincijai, ten galiojo ir taip vadinami provincijos pinigai, kaip graikiška drachma ir tyro šekelis. Jais buvo mokami mokesčiai šventyklai. Vienintelė žydų moneta, kuri minima Naujajame Testamente, yra leptonas (verčiama skatiku), tai mažiausios vertės moneta.

Ar žinojote, kad mes turime savo etiopišką kalendorių? Mūsų metai turi 13 mėnesių.

SVEČIUOSE PAS SARON DIREDAVA MIESTE (ETIOPIJA)

Mano vardas Saron, esu vienuolikos metų ir gyvenu mieste Diredava. Jis yra maždaug 500 kilometrų nuo Etiopijos sostinės, beveik dešimt valandų kelio autobusu.

Abu miestai yra maždaug toje pačioje tiesėje, tačiau Diredava žemėlapyje yra truputį dešiniau jūros link, netoli sienos su Somalija. Su šeima gyvenu mažame namelyje, kurį esame išsinuomavę.

Etiopija yra šalis, įsikūrusi aukščiausioje Afrikos vietoje, kaip ir Lesotas. Daugiau kaip pusė šalies yra virš 1200 metrų. Lygumose yra karšta ir sausa, o kalnuose tuo pat metu gali net snigti.

Simieno kalnai šiaurėje yra nacionalinis parkas, ten galima pamatyti, pavyzdžiui, leopardus, beždžiones ir dėmėtąsias hienas.

Aš labai mėgstu gyvūnus, taip pat myliu savo šalį ir žmones, kurie čia gyvena. Kad išlikčiau informatyvi, kasdien žiūriu žinių laidas ir skaitau laikraštį. Žinau Etiopijos istoriją ir man smalsu, kaip mano šalis vystysis ateityje.

Ši nuotrauka daryta mano mokykloje. Jūs matote ne visus mano klasės draugus, nes mano klasėje yra 45 mokiniai. Lankau šeštąją klasę, mokytis man yra lengva. Iki mokyklos bėgu tris kilometrus. Daugelis mokinių Etiopijoje turi nukakti daug ilgesnį kelią, būtent kalnuose. Galbūt todėl iš mano šalies yra kilę keletas labai gerų ilgų distancijų bėgikų – iš viso jie yra laimėję 53 olimpinis medalius.

Galbūt taip yra ir todėl, kad jie sveikai maitinasi? Aš bet kuriuo atveju galėčiau valgyti vien spageti makaronus su mėsos padažu ir daržovėmis.

Su draugais renkamės pažaisti prie mano namų. Mielai žaidžiu futbolą, bet mėgstu ir kompiuterinius žaidimus. Geriausia mano draugė yra vardu Mahader: ji protinga ir labai draugiška, labai rami, bet daug juokiasi. Kaip ir aš, ji lanko šeštąją klasę.

Man patinka muzika, labai greitai išmokstu naujas dainas. Labiausiai patinka mūsų bažnytinės giesmės. Čia matote mane viduryje tarp dviejų draugių iš bažnyčios choro. Norėčiau išmokti groti koku nors instrumentu, pavyzdžiui vargonais.

Mano šeima: mano tėtis Girma, jam yra 40 metų. Jis tarnauja mūsų bendruomenėje kaip evangelistas ir bendruomenės vadovas. Mano mama vardu Kidist, ji dirba prekyboje. Kadangi esu vienturtė, mano šeima manimi labai rūpinasi ir padeda visur, kur tik man reikia pagalbos. Esu laiminga turėdama tokius tėvelius. Tegul

Dievas juos laimina ir dovanoja jiems sveikatą bei ilgą gyvenimą.

I Budėkite, tvirtai laikykitės tikėjimo

Nuotrauka: Lietuvos NAB

Apaštalas W. Schorr ir krašto evangelistas D. Ezerskis pamaldose Vilniaus bendruomenėje

Rugpjūčio 30 d. Vilniaus bendruomenėje apaštalas Walter Schorr laikė pamaldas. Apaštalas suteikė Paženklimą Šventąja Dvasia trims sieloms. Pamaldose dalyvavo tikėjimo broliai ir seserys iš Kauno, Panevėžio, Ignalinos, Varėnos ir Vievio bendruomenių.

Pamaldoms skirtas Žodis iš Šventojo Rašto: „Budėkite, tvirtai laikykitės tikėjimo, elkitės vyriškai, būkite stiprūs!“ (1 Kor 16, 13).

Pamokslo pradžioje apaštalas W. Schorr priminė vieną Biblijos istoriją apie pamaldų vyrą, jo sūnų ir susitikimą su angelu Rafaeliu (Tob 5, 1-10). „Atėjęs pas apakusį Tobitą, angelas jį pasveikino: „Džiugus pasveikinimas tau!“ – „Kuo man belieka džiaugtis? Esu žmogus neregys“ – į pasveikinimą atsakė nepatenkintas senasis Tobitas. „Drąsos! Netrukus Dievas tave išgydys. Drąsos!“ – atsakė angelas Rafaelis.

„Taip yra ir mums, kai užgula rūpesčiai, Dievas sako: „Būk kantrus, aš tau padėsiu“. Tai yra Dievo Žodis, kurį šiandien noriu įdėti į tavo sielą. Priimk tai asmeniškai, apie tai ir rytoj galvok, ir šitą pažadą, šitą užtikrintumą turėk

Apaštalas W. Schorr suteikė Paženklimą Šventąja Dvasia

širdyje”,– kalbėjo apaštalas W. Schorr.

Tęsdamas pamokslą apaštalas sakė: „Ir čia mes turime Žodį, kurį apaštalas Paulius pasakė korintiečiams, nes pažinojo tą bendruomenę, jos narius ir jų nuotaikas, todėl jiems rašė: „Budėkite, tvirtai laikykitės tikėjimo, elkitės vyriškai, būkite stiprūs!“ (1 Kor 16, 13).

„Budėjimas yra priešingybė miegojimui. Galima dar pasakyti „būkite atsimerkę“. Laiške Paulius kreipiasi į bendruomenę, jis sako, kad reikia pačiam budėti dėl savo asmenybės, dėl savo tikėjimo, dėl savo dvasios. Rūpinkis, kaip tavyje vieni ar kiti dalykai klostosi, kaip yra su tavimi. Budėk dėl savo minčių, nes tavo mintys gali tapti veiksmais. Jeigu nėra budima ir rūpinamasi dėl savo minčių, tai jos kunkuliuoja.“ Apaštalas paminėjo Kaino ir Abelio istoriją, kuri dėl pavydžių minčių baigėsi fatališkai.

„„Laikykitės tikėjimo“. Kaip tai padaryti? Tegu tavo viltys ir lūkesčiai būna nukreipti į Dievą ir Jėzų Kristų.“

Apaštalas W. Schorr papasakojo epizodą ant Nazareto ežero, kai kilo audra, mokiniai išsigando ir nepažino ežero paviršiumi ateinančio Jėzaus. „Petras paklausė: „Viešpatie, ar tai tu?“. Jėzus atsakė: „Taip, aš esu jūsų draugas Jėzus Kristus.“ Visi apsidžiaugė, o Petras pasakė: „Viešpatie, aš noriu pas tave.“ Jam reikėjo Jėzaus artumo ir jis perlipo

per valtios bortą bei žengė vandens paviršiumi. Pirmieji žingsniai buvo kuo puikiau – jis matė Jėzų, jis artėjo prie jo, tačiau Petras akimirksniu suabejojo ir pradėjo skęsti. Jėzus nesibarė, ištiesė ranką ir tepasakė: „Tu mažatiki, tą galėjai padaryti ir geriau“. Čia yra svarbiausia – tikėti ir likti tikėjime, kelyje į Jėzų Kristų.“

Kalbėdamas apie raginimą „elkitės vyriškai“, apaštalas W. Schorr iliustravo juos pasakojimu apie Izraelio tautą, kuri 40 metų keliavo ir pagaliau priartėjo prie tikslo – Kanaano pažadėtosios žemės. „Mozė pasiuntė 12 vyrų pažiūrėti, kaip keliauti toliau. Sugrižę vyrai buvo išsigandę Kanaano žemės milžinų ir ragino keliauti atgal. Tik du iš jų pasakė tautai, kad nebijotų ir prisimintų Dievo pažadą atvesti į tą kraštą. „Mes turime kovoti ir su Dievo pagalba tą kovą laimėsime.“ Jie į tą kraštą įžengė. Taip kartais yra ir tikėjime, kai

atsiranda užtvaros ir nebežinai, kaip elgtis toliau, kam eiti į pamaldas, aukoti ir tikėti. Tada reikia prisiminti pažadą: „Tu pasieksi savo tikėjimo tikslą.““

„Būkite stiprūs“ – malonė padaro mus stipriais, ją gausime ir ši vakarą, tai Jėzaus kūnas ir kraujas. Stiprūs tampame tada, kai nuo mūsų nukrenta nuodėmė ir tada, kai išbandomas mūsų tikėjimas.

Pasiimkime tai į namus – budėti, tikėti, turėti ryžto ir stiprybės“. Šiais žodžiais apaštalas W. Schorr baigė pamokslą.

Šiose pamaldose apaštalas Walter Schorr suteikė Paženklintą Šventąją Dvasią trimis sieloms iš Vilniaus ir Ignalinos bendruomenių.

Lietuvos Naujoji apaštalu bažnyčia – valstybės pripažinta religinė bendrija

Lietuvos Respublikos Seimas 2017 m. kovo mėn. 30 d. priėmė nutarimą, kuriuo Lietuvos Naujajai apaštalu bažnyčiai suteikė valstybės pripažinimą.

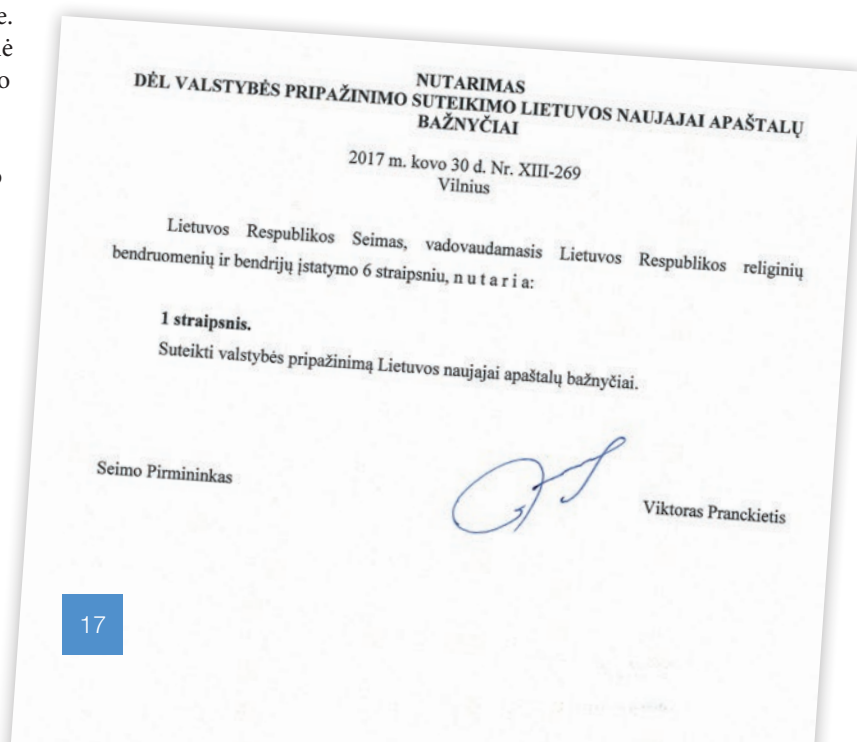
Konstitucijoje pripažįstamos tradicinės bažnyčios ir religinės organizacijos, taip pat kitos bažnyčios ir religinės organizacijos, jeigu jos turi visuomenės paramą, o jų mokymas ir apeigos neprieštaruoja įstatymams ir dorai. Šiame įstatyme nustatyta, kad kitos (netradicinės) religinės bendrijos gali pretenduoti į valstybės pripažintos religinės bendrijos statusą praėjus 25 metams nuo jų pirminės registracijos Lietuvos Respublikoje. Pirminis įregistravimas laikomas įvykusi, jei religinė bendruomenė ar bendrija teisėtai veikė (buvo įregistruota) Lietuvoje po 1918 m. vasario 16 d.

Lietuvos Naujoji apaštalu bažnyčia, 1992 m. vasario mėn. 14 d. įteisinta Lietuvos Respublikos vyriausybės potvarkiu Nr.166-p, yra betarpiška tąsa Naujosios apaštalu bažnyčios, kuri jau XX a. pradžioje veikė Lietuvos teritorijoje: Klaipėdoje, Šilutėje, Priekulėje, Sauguose, Vištytyje, Kybartuose, Drastinėnuose, Palaičiuose.

2017 metų statistikos duomenimis Lietuvoje yra 22 reguliariai susirenkančios bendruomenės, kurios vienija 3055 narius. Jais rūpinasi 43 bažnyčios

tarnai. Nuo 1991 m., atkūrus Lietuvoje NAB, pastatyti 6 nauji maldos namai. LNAB centras yra Klaipėdoje. Žurnale „community“ lietuvių kalba rašoma apie mūsų bažnyčios bendruomenes, naujienos skelbiamos tinklapyje www.lnab.lt.

LNAB yra savarankiška ir neatskiriama Tarptautinės Naujosios apaštalu bažnyčios dalis, kurią kuruoja krašto apaštalas R. Storck, apaštalai W. Schorr ir F. W. Otten, vyskupas A. Strelčiūnas.

Jaunimo dienos Cėrėje

Apařtalas W.Schorr pamaldose jaunimui

Nuotrauka: Lietuvos NAB

Latvijos ir Lietuvos NAB jaunimo dienos vyko Cėrėje (Latvija) rugpjūčio 26-27 dienomis. Kartu su mūsų ba ny cios jaunimu buvo apařtalas W. Schorr, vyskupas A. Strelčiūnas, krařto vyresnysis A. Andrijanov, krařto evangelistai D. Ezerskis ir A. Konořonoks, kunigai, jaunimo vadovai.

Jaunimo dienų programoje buvo daug veiklos, pramoų, sportinių varžybų.

Šeřtadienio popietę su jaunimu bendravo vyskupas, jaunimo valandėlei buvo paimtas šūkis, skirtas Tarptautinei jaunimo dienai 2019: „Ař   ia“. Tai žodžiai iř 1-os Samuelio knygos 3 skyriaus, kur pasakojama kaip Dievas pařauk   Samuelį. Šis, būdamas berniukas, tarnavo Vieřpa  iui Elio priežiūroje. Nors Vieřpats asmeniřkai tris kartus kvietė Samuelį vardu, šis to nesuprato. Elis buvo tas, kuris patarė berniukui atsiliepti į kvietimą. Vyskupas A. Strelčiūnas sakė: „Šioje istorijoje yra nemažai řasajų ir su mūsų dienomis. Ir šiandien Dievas pats nusprendžia, ką pařaukti. Jei tai esi tu ar ař, tame yra didžiul   Dievo malon  . Pařauktasis

nebūtinai turi turėti patirtį, iřsilavinimą, nuveikę aibę gerų darbų, būti iřskirtinis. Dievas žvelgia į širdį. Pařauktasis gali būti ir kiekvienas jaunuolis, tik ar visuomet pařaukimą pavyksta atpažinti? Gerai, kad šiandien turime apařtalus, kurie padeda atpažinti dieviřkąją valią, kaip tai padarė Elis anuomet. Mūsų valia, ar mes paklusime patarimams, pamokymams, ar mes juos atmesime. Mes linkime jaunimui, kad sekant paskui Vieřpaties pasiųstuosius – apařtalus, atpa  intume Jo valią, atsilieptume „ař čia“ ir veiktume kartu su Juo. Tarnauti Vieřpa  iui gali ne tik ba ny cios tarnai.“

Visus pradžiugino iřvyka prie jūros. Diena baigėsi vakarone prie laužo.

Sekmadienį, rugpjūčio 27 dieną, apaštalas W. Schorr laikė pamaldas Žodžiu iš Evangelijos pagal Joną: „Kas nori man tarnauti, tegul seka paskui mane: kur aš esu, ten bus ir mano tarnas. Kas man tarnaus, tą pagerbs mano Tėvas.“ Prie altoriaus patarnavo krašto vyresnysis. Vienai sielai iš Švenčionių apaštalas W. Schorr suteikė Paženklinimą Šventąja Dvasia. Pamaldos buvo verčiamos iš vokiečių kalbos į latvių ir lietuvių kalbas, pagrindinę giesmę jaunimas giedojo anglų kalba, o kitas – latviškai.

Mūsų jaunimo grupė paruošė muzikinę programą, kurios metu dainavo ir grojo.

Krašto evangelistas Darius Ezerskis jaunimo valandėlėje kalbėjo apie pasiruošimą 2019 metais vyksiančioms Tarptautinėms jaunimo dienoms Vokietijoje, išrinkti koordinatoriai Klaipėdos, Kauno, Vilniaus bendruomenėms.

Bendra malda ir fotografija istorijai baigėsi Jaunimo dienos Cėrėje.

Vyskupas A. Strelčiūnas kalbasi su jaunaisiais mūsų bažnyčios tikinčiaisiais

Apaštalas W. Schorr su jaunimu Cėrėje

Pamaldos vaikams Šilutėje

Nuotrauka: Lietuvos NAB

Gegužės 13 d. Klaipėdos, Šilutės, Kretingos, Kauno ir Kybartų bendruomenių vaikučiai su tėveliais bei sekmadieninių mokyklėlių mokytojais atvyko į mūsų bažnyčią Šilutėje. Krašto evangelistas Darius Ezerskis ten laikė pamaldas vaikams, kartu buvo evangelistas E. Gavėnia ir kunigas D. Balodis.

Iškylautojai Ventės Rage

Pamaldoms skirtas Žodis iš Mato Evangelijos 4, 4: „Žmogus gyvas ne viena duona, bet ir kiekvienu žodžiu, kuris išeina iš Dievo lūpų.“ Krašto evangelistas su vaikučiais pamaldų eigoje išsiaiškino, koks maistas skirtas kūnui ir koks sielai, kur galima gauti maisto kūnui, ir kur sielai. Kad pamaldos vaikams neprailgtų, pamokslu metu krašto evangelistas D. Ezerskis kėlė klausimus vaikučiams, o šie aktyviai į juos atsakinėjo.

Po pamaldų šilutiškiai pavaišino pietumis. Po pietų visi važiavo Ventės rago link. Ten apsilankė ornitologinėje stotyje, įkurtoje prof. T. Ivanausko iniciatyva, sužinojo kaip žieduojami paukščiai. Diena buvo saulėta, šilta. Pabuvojo Kuršių marių gamtovaizdžio muziejuje, turėjo galimybę įlipti į švyturį. Klaipėdos krašto bendruomenių vaikučiams iškyla į Ventės ragą gal ir nebuvo naujiena, bet Kybartų krašto vaikai ten lankėsi pirmą kartą. Nepaisant kai kurių nesklandumų (autobuso gedimas), vaikų diena praėjo džiaugsmingai.

Apžvalga

01.10.2017	Port Morsbis (Papua-Naujoji Gvinėja)
15.10.2017	Keiptaunas (Pietų Afrika)
17.10.2017	Džordžas (Pietų Afrika)
22.10.2017	Niurnbergas (Vokietija)
29.10.2017	Dublinas (Airija)
05.11.2017	Landau (Vokietija)
12.11.2017	Raipuras (Indija)
19.11.2017	Baknangas (Vokietija)
26.11.2017	Esenas (Vokietija)
03.12.2017	Liubekas (Vokietija)
08.12.2017	Kinšasa (Kongo DR)
09.12.2017	Gemena (Kongo DR)
10.12.2017	Kinšasa (Kongo DR)
17.12.2017	Leuvardenas (Nyderlandai)

New Apostolic Church
International

